YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)

19 päivänä syyskuuta 2005 *

Asiassa T-247/04,

Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), kotipaikka Madrid (Espanja), ja

Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA (Edifa), kotipaikka Madrid,

edustajanaan asianajaja L. Ortiz Blanco,

kantajina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään G. Valero Jordana, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

jossa kantajat vaativat, että komission 30.3.2004 tekemät päätökset, joilla lopetettiin kantelun P/2002/4609 käsittely ja kantelun P/2003/5119 käsittely EY 29 artiklaa koskevilta osin, kumotaan,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal sekä tuomarit P. Mengozzi ja I. Wiszniewska-Białecka,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 EY 226 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että jos komissio katsoo, että jäsenvaltio on jättänyt täyttämättä sille EY:n perustamissopimuksen mukaan kuuluvan velvollisuuden, komissio antaa asiasta lausunnon perusteluineen varattuaan ensin sille valtiolle, jota asia koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa. EY 226 artiklan toisessa kohdassa määrätään, että jos valtio, jota asia koskee, ei noudata lausuntoa komission asettamassa määräajassa, komissio voi saattaa asian yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi.

2 Komission tiedonanto 2002/C 244/03 Euroopan parlamentille ja Euroopan oikeusasiamiehelle kantelijan asemasta yhteisön oikeuden rikkomista koskevissa asioissa julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 10.10.2002 (EYVL C 244, s. 5).

3 Tämän tiedonannon viidennen ja kuudennen kohdan mukaan sen tavoitteena on "julkaista koonnelma sisäisistä menettelysäännöistä, joita jäsenyysvelvoitteiden laiminlyöntiä koskevissa menettelyissä sovelletaan suhteissa kantelijaan", ja esittää tässä tarkoituksessa "hallinnolliset toimenpiteet kantelijan hyväksi, joiden noudattamiseen komissio sitoutuu käsitellessään kantelua ja tutkiessaan siihen liittyvää rikkomista koskevaa asiaa".

4 Tämän tiedonannon seitsemännessä kohdassa todetaan, että "nämä hallinnolliset toimenpiteet eivät kuitenkaan muuta [EY 226 artiklassa] tarkoitetun jäsenyysvelvoitteiden laiminlyöntiä koskevan menettelyn kahdenvälistä luonnetta" ja että komissiolla on "valtuudet harkita", aloittaako se tämän menettelyn.

5 Tiedonannon 2002/C 244/03 liitteessä olevassa 1 kohdassa, jonka otsikko on "Määritelmät ja soveltamisala", todetaan muun muassa, että "'kantelulla' tarkoitetaan kaikkia komissiolle toimitettuja kirjallisia yhteydenottoja, joissa tuodaan esiin yhteisön oikeuden vastaisia toimenpiteitä tai käytäntöjä" ja että kantelun "tutkiminen voi johtaa siihen, että komissio aloittaa rikkomisesta johtuvan menettelyn". Siinä todetaan myös, että "'rikkomisesta johtuvalla menettelyllä' tarkoitetaan oikeudenkäyntiä edeltävää vaihetta menettelyssä, jonka komissio on aloittanut" EY 226 artiklan nojalla.

6 Tämän liitteen 2 kohdassa, jonka otsikko on "Yleiset periaatteet", todetaan muun muassa, että "jokainen voi esittää jäsenvaltioita vastaan maksutta valituksia lähettämällä komissiolle kantelun" ja että komissio "harkitsee, edellyttääkö kantelu jatkotoimia vai ei".

7 Tämän liitteen 3–6 kohta koskee kantelujen kirjaamista, niiden vastaanottoilmoituksia, niiden esittämistä ja kantelijan ja henkilötietojen suojaamista.

8 Tämän liitteen 7 kohdassa, jonka otsikko on "Yhteydenpito kantelijaan", todetaan, että "komission yksiköt pitävät yhteyttä kantelijaan ja ilmoittavat tälle kirjallisesti jokaisesta komission päätöksestä (virallinen ilmoitus, perusteltu lausunto, asian vieminen tuomioistuimen käsiteltäväksi tai käsittelyn lopettaminen), joka liittyy kantelun käsittelyn etenemiseen", paitsi jos saman perusteen nojalla on esitetty useita kanteluja.

9 Tämän liitteen 8 kohdassa, jonka otsikko on "Määräaika kantelujen tutkimiseen", todetaan muun muassa, että "tutkiessaan kantelua komission yksiköt pyrkivät yleensä tekemään päätöksen virallisen ilmoituksen lähettämisestä tai asian käsittelyn lopettamisesta viimeistään vuoden kuluessa kantelun kirjaamisesta".

10 Tämän liitteen 9 kohdassa, jonka otsikko on "Kantelujen tutkimisen päättyminen", todetaan muun muassa, että "tutkittuaan kantelun komission yksiköt voivat ehdottaa, että komissio kollegiona päättää esittää virallisen ilmoituksen, joka aloittaa rikkomisesta johtuvan menettelyn kyseistä jäsenvaltiota kohtaan, tai lopettaa asian käsittelyn ilman jatkotoimia", ja että "komissio tekee päätöksen ehdotuksesta harkintavaltaansa käyttäen". Siinä todetaan myös, että "kantelijalle ilmoitetaan kirjallisesti päätöksestä, jonka komissio on tehnyt kanteluun liittyvässä asiassa", paitsi jos saman perusteen nojalla on esitetty useita kanteluja.

11 Tämän liitteen kohdassa 10, jonka otsikko on "Käsittelyn lopettaminen ilman jatkotoimia", todetaan, että "jos komission yksikkö aikoo ehdottaa asian käsittelyn lopettamista ilman jatkotoimia, se ilmoittaa tästä ennakolta kantelijalle kirjeellä,

jossa esitetään syyt käsittelyn lopettamiseen ja kehotetaan kantelijaa esittämään mahdolliset huomautuksensa neljän viikon kuluessa" tiettyjen menettelysääntöjen mukaisesti ja tietyin varauksin.

12 Tämän liitteen 11 kohdassa, jonka otsikko on "Yksinkertaistettu menettely käsittelyn lopettamiseksi", todetaan, että "jos rikkomistapauksesta ei ole vielä esitetty virallista ilmoitusta, sen käsittely voidaan lopettaa yksinkertaistettua hallintomenettelyä noudattaen, jossa asiaa ei tarvitse saattaa komission kollegiona käsiteltäväksi".

13 Tämän liitteen 12–14 kohta koskee komission päätösten julkisuutta ja asiakirjojen saatavuutta rikkomisesta johtuvissa menettelyissä sekä EY 21 ja EY 195 artiklan mukaista kantelua Euroopan oikeusasiamiehelle, jos kantelija katsoo, että komissio on menetellyt virheellisesti.

Asian tausta

14 Kantajat Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (jäljempänä Aseprofar) ja Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA (jäljempänä Edifa) ovat edunvalvontajärjestöjä, joiden kotipaikka on Espanjassa. Yritysten, joiden etuja ne edustavat, toimialana on muun muassa lääkkeiden tukkukauppa ja rinnakkaiskauppa.

15 Espanjan terveys- ja kuluttaja-asiain ministeriö teki 31.10.2001 sopimuksen Espanjassa toimivien lääketehtaiden etuja valvovan järjestön kanssa (jäljempänä 31.10.2001 tehty sopimus). Kyseisen sopimuksen tavoitteena on, kuten sen

nimestäkin ilmenee, "lääkemenojen valvontatoimenpiteiden ja lääkkeiden järkevän käytön kokonaissuunnitelman kehittäminen ja toteuttaminen".

16 Aseprofar ilmoitti komissiolle kirjeitse 28.11.2001 sille 31.10.2001 tehdystä sopimuksesta aiheutuneista seurauksista ja totesi, että sopimuksella rikotaan EY 28 artiklaa ja mahdollisesti EY 29 artiklaa. European Association of Euro-Pharmaceutical Companies -niminen edunvalvontajärjestö, jonka jäsen Aseprofar on, teki 22.5.2002 päivätyllä kirjeellä kantelun, jossa se väitti, että 31.10.2001 tehdyllä sopimuksella rikotaan EY 28–EY 30 artiklaa. Komissio kirjasi tämän kantelun numerolla P/2002/4609.

17 Espanjan viranomaiset antoivat 13.6.2003 kuninkaan asetuksen 725/2003 lääkkeistä 20.12.1990 annetun lain 25/1990 100 §:n täytäntöönpanosäännöksistä (*Boletín Oficial del Estado* nro 152, 26.6.2003, s. 24596).

18 Aseprofar ja Edifa tekivät 29.9.2003 päivätyllä kirjeellä kantelun, jossa väitettiin, että kuninkaan asetuksella 725/2003 rikottiin yhtäältä EY 29 artiklaa ja toisaalta EY 81 artiklaa. Komissio kirjasi tämän kantelun numerolla P/2003/5119.

19 Komission yksiköt tutkivat kantelut P/2002/4609 ja P/2003/5119.

20 Komission jäsenten kollegio päätti 30.3.2004 pidetyssä kokouksessaan yhtäältä lopettaa kantelun P/2002/4609 käsittelyn ja toisaalta lopettaa kantelun P/2003/5119 käsittelyn EY 29 artiklaa koskevilta osin.

21 Komissio antoi Aseprofarille ja Edifalle tiedon päätöksestään lopettaa kantelun P/2002/4609 käsittely 2.4.2004 päivätyllä kirjeellä, joka saapui perille 7.4.2004.

22 Komissio antoi Aseprofarille ja Edifalle tiedon päätöksestään lopettaa kantelun P/2003/5119 käsittely EY 29 artiklaa koskevilta osin 6.5.2004 päivätyllä kirjeellään, joka saapui perille 10.5.2004.

Oikeudenkäyntimenettely

23 Aseprofar ja Edifa nostivat nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 17.6.2004 toimittamallaan kannekirjelmällä.

24 Komissio teki ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 27.7.2004 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla hakemuksen siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lausuu tutkittavaksi ottamisesta käsittelemättä itse pääasiaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

25 Aseprofar ja Edifa esittivät 1.10.2004 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan kirjelmällä huomautuksensa tästä hakemuksesta työjärjestyksen 114 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

26 Aseprofar ja Edifa esittivät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 19.4.2005 jättämällään kirjelmällä uuden perusteen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan nojalla. Ne katsoivat, että tämä peruste perustui kirjallisen käsittelyn aikana esille tulleeseen oikeudelliseen seikkaan. Ne täsmensivät, että tämä seikka on yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-141/02, komissio v. T-Mobile Austria, 22.2.2005 antama tuomio (Kok. 2005, s. I-1283).

27 Komissio lausui tästä uudesta perusteesta työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan mukaisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 6.6.2005 toimittamallaan asiakirjalla.

28 Aseprofar ja Edifa esittivät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 1.9.2005 toimittamallaan asiakirjalla toisen uuden perusteen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan nojalla. Tämä peruste perustuu Tribunal Supremon (Espanja) 20.6.2005 antamaan tuomioon, jolla hylättiin niiden nostama hallinnollinen kanne kuninkaan asetuksesta 725/2003.

Asianosaisten vaatimukset

29 Aseprofar ja Edifa vaativat kannekirjelmässään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa komission 30.3.2004 tekemän päätöksen kantelun P/2002/4609 käsittelyn lopettamisesta

— kumoaa komission 30.3.2004 tekemän päätöksen kantelun P/2003/5119 käsittelyn lopettamisesta EY 29 artiklaa koskevilta osin

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

30 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta käsittelemättä itse pääasiaa

— velvoittaa Aseprofarin ja Edifan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

31 Aseprofar ja Edifa vaativat huomautuksissaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää oikeudenkäyntiväitteen.

Oikeudellinen arviointi

32 Työjärjestyksen 114 artiklan 1 ja 4 kohdassa määrätään, että jos asianosainen haluaa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisevan tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi ratkaista hakemuksen tai lykätä sen ratkaistavaksi lopullisen tuomion yhteydessä. Saman työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdassa määrätään, että jollei yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätä toisin, hakemuksen jatkokäsittely on suullinen.

33 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo käsiteltävänä olevassa asiassa, että se voi antaa ratkaisun esitettyjen asiakirjojen perusteella, eikä suullisen käsittelyn aloittaminen ole tarpeen.

Asianosaisten lausumat

34 Komissio katsoo, että kanne on jätettävä tutkimatta, ja se vetoaa kahteen perusteeseen. Ensinnäkin ne päätökset, joita vastaan kanne on nostettu, eivät ole kannekelpoisia toimia. Toiseksi Aseprofarilla ja Edifalla ei ole asiavaltuutta vaatia kyseisten päätösten kumoamista.

35 Aseprofar ja Edifa ovat sitä mieltä, että kanne on tutkittava.

36 Kanne ei nimittäin kohdistu sitä vastaan, että komissio on kieltäytynyt aloittamasta laiminlyöntimenettelyn Espanjan kuningaskuntaa vastaan, vaan komission 30.3.2004 tekemiä kahta päätöstä vastaan, joista toinen koskee kantelun P/2002/4609 käsittelyn lopettamista ja toinen kantelun P/2003/5119 käsittelyn lopettamista EY 29 artiklaa koskevilta osin.

37 Päätökset ovat Aseprofarin ja Edifan mukaan kannekelpoisia toimia. Niillä on nimittäin sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa selvästi Aseprofarin ja Edifan oikeusasemaan. Päätöksillä hylättiin niiden kantelut, ne sisältävät arvioinnin, jonka kansallinen tuomioistuin voi ottaa huomioon — ja jonka Tribunal Supremo on tosiasiallisesti ottanut huomioon 20.6.2005 antamassaan tuomiossa — ja niillä estetään se, että Aseprofar ja Edifa vaativat käsittelyn aloittamista uudelleen. Lisäksi ne tarkoittavat EY 226 artiklassa määrättyyn jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaan menettelyyn nähden erillisen menettelyn päättymistä.

38 Aseprofarilla ja Edifalla on asiavaltuus vaatia näiden päätösten kumoamista, jotka on niille osoitettu ja jotka joka tapauksessa koskevat niitä suoraan ja erikseen.

39 Aseprofar ja Edifa tukeutuvat väitteensä tueksi muun muassa tiedonantoon 2002/C 244/03. Ne vetoavat myös oikeuskäytäntöön, joka liittyy sellaisten kumoamiskanteiden tutkittavaksi ottamiseen, jotka on nostettu komission päätöksistä olla ryhtymättä toimenpiteisiin EY 86 artiklan 3 kohdan nojalla ja sen käsittelyn päättämistä koskevista päätöksistä sellaisten kanteluiden osalta, jotka on tehty 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 (perustamissopimuksen [81] ja [82] artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus) (EYVL 1962, 13, s. 204) ja neuvoston asetuksen N:o 17 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä kuulemisista 25 päivänä heinäkuuta 1963 annetun komission asetuksen N:o 99/63/ETY (EYVL 127, s. 2268) nojalla. Ne vetoavat lisäksi hyvän hallinnon ja tehokkaan oikeussuojan periaatteisiin.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

40 Yksityisellä oikeussubjektilla ei ole asiavaltuutta riitauttaa komission kieltäytymistä aloittaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely jäsenvaltiota vastaan (asia C-29/92, Asia Motor France v. komissio, määräys 12.6.1992, Kok. 1992, s. I-3935, 21 kohta ja asia T-139/02, Institouto N. Avgerinopoulou ym. v. komissio, 76 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

41 Käsiteltävänä olevassa asiassa Aseprofarilla ja Edifalla ei ole asiavaltuutta riitauttaa komission kieltäytymistä aloittaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely Espanjan kuningaskuntaa vastaan yhtäältä sillä perusteella, että

31.10.2001 tehdyllä sopimuksella rikotaan EY 28–EY 30 artiklaa, eikä toisaalta sillä perusteella, että kuninkaan asetuksella 725/2003 rikotaan EY 29 artiklaa.

42 Aseprofar ja Edifa väittävät kuitenkin, että ne eivät vaadi tämän kieltäytymistä koskevan päätöksen kumoamista vaan komission niiden 30.3.2004 tekemien päätösten kumoamista, joilla Aseprofarin ja Edifan kantelujen käsittely lopetettiin.

43 Näin ollen on tarkasteltava, ovatko viimeksi mainitut päätökset kannekelpoisia toimia, ja mikäli ne ovat, onko Aseprofarilla ja Edifalla asiavaltuus vaatia niiden kumoamista.

44 Sen määrittelemiseksi, onko toimenpide EY 230 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu kannekelpoinen toimi, on kiinnitettävä huomiota kyseisen toimenpiteen asiasisältöön, kun taas sen muoto on lähtökohtaisesti merkityksetön tässä suhteessa. Tässä määräyksessä tarkoitettuja kannekelpoisia toimia ovat sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok. 1981, s. 2639, Kok. Ep. VI, s. 231, 9 kohta ja asia C-249/02, Portugali v. komissio, tuomio 11.11.2004, Kok. 2004, s. I-10717, 35 kohta).

45 Käsiteltävänä olevassa asiassa tiedonannon 2002/C 244/03 viidennestä ja kuudennesta kohdasta ja sen liitteessä olevista 1–12 kohdasta, kun niitä luetaan yhdessä, seuraa, että komissio on sitoutunut siihen, että se katsoo tiettyjen menettelysääntöjen mukaisesti ja tietyin varauksin, että henkilö, joka ilmoittaa sille sellaisesta valtion toimesta, joka voi johtaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn aloittamiseen, on "kantelija", että toimenpide, jonka tämä henkilö suorittaa tässä tarkoituksessa, on "kantelu" ja että kantelun "tutkiminen" on päätettävä "päätöksellä virallisen ilmoituksen lähettämisestä tai asian käsittelyn lopettamisesta".

46 Tiedonannon 2002/C 244/03 seitsemännestä kohdasta ja sen liitteessä olevasta 1 kohdasta, kun niitä luetaan yhdessä, seuraa kuitenkin, että nämä sitoumukset liittyvät "rikkomisesta johtuvaan menettelyyn", joka määritellään siten, että se on jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevassa menettelyssä oikeudenkäyntimenettelyä edeltävä vaihe, josta määrätään EY 226 artiklassa ja jonka luonnetta komission ei suinkaan ollut tarkoitus muuttaa.

47 Koska jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn oikeudenkäyntimenettelyä edeltävän vaiheen, josta määrätään EY 226 artiklassa, ainoana tarkoituksena on antaa jäsenvaltiolle mahdollisuus noudattaa vapaaehtoisesti perustamissopimuksen velvoitteita tai tarvittaessa antaa sille tilaisuus perustella kantansa (asia 85/85, komissio v. Belgia, tuomio 18.3.1986, Kok. 1986, s. 1149, 11 kohta ja asia C-191/95, komissio v. Saksa, tuomio 29.9.1998, Kok. 1998, s. I-5449, 44 kohta), mikään komission tässä yhteydessä toteuttamista toimista ei ole sitova (asia 48/65, Lütticke ym. v. komissio, tuomio 1.3.1966, Kok. 1966, s. 27 ja 39, Kok. Ep. I, s. 237).

48 Näin ollen päätös, jolla komissio lopettaa sellaisen kantelun käsittelyn, jossa ilmoitetaan valtion toimista, jotka voivat johtaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn aloittamiseen, ei ole sitova.

49 Yhdelläkään Aseprofarin ja Edifarin esittämistä argumenteista ei aseteta kyseenalaiseksi tätä johtopäätöstä.

50 Erityisesti on samantekevää, että kantelujen käsittelyn lopettamista koskevat päätökset tehtiin käsiteltävänä olevassa asiassa sillä perusteella, että ilmoitetuilla toimilla ei rikota yhteisön oikeutta. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä nimittäin seuraa, että siitä, että komissio ilmaisee tällaisessa päätöksessä kantansa, ei sellaisenaan seuraa, että kyseinen päätös on kannekelpoinen (em. asia Lütticke ym. v. komissio, s. 38 ja 39).

51 Myöskään sillä ei ole merkitystä, että kansallinen tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän kannan, jonka komissio on esittänyt jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn oikeudenkäyntimenettelyä edeltävässä vaiheessa. Tuollainen kanta on nimittäin sellainen tosiseikka, joka ei sido kansallista tuomioistuinta (asia C-422/97 P, Sateba v. komissio, määräys 17.7.1998, Kok. 1998, s. I-4913, 38 kohta ja asia T-202/02, Makedoniko Metro ja Michaniki v. komissio, määräys 14.1.2004, Kok. 2004, s. II-181, 47 kohta). Käsiteltävänä olevassa asiassa se seikka, että Tribunal Supremo päätti ottaa huomioon komission kuninkaan asetuksesta 725/2003 esittämän kannan mainitun asetuksen laillisuutta tutkiessaan, ei siten ole sellainen oikeusvaikutus, josta seuraisi se, että kantelun P/2003/5119 käsittelyn lopettamista koskeva päätös on kannekelpoinen. Aseprofarin ja Edifan tätä koskeva uusi kanneperuste on näin ollen hylättävä.

52 Ei myöskään voida vedota tehokkaasti oikeuskäytäntöön, joka liittyy komission päätöksiin lopettaa sellaisten kantelujen käsittely, jotka on tehty asetuksen N:o 17, jonka jälkeen on annettu perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16 päivänä joulukuuta 2002 neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1), ja asetuksen N:o 99/63 nojalla. Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevalla menettelyllä, josta määrätään EY 226 artiklassa, ja kyseisissä asetuksissa säädetyllä hallinnollisella menettelyllä on nimittäin eri tavoitteet, ja niitä koskevat eri säännökset.

53 Henkilöllä, joka tekee komissiolle kantelun, jonka mukaan yritysten toteuttamilla toimilla rikotaan EY 81 tai EY 82 artiklaa, on johdetun oikeuden nojalla prosessuaalisia oikeuksia hallinnollisessa menettelyssä, josta säädetään asetuksissa N:o 17, N:o 1/2003 ja N:o 99/63. Hänellä on samoin oikeus tämän menettelyn päätyttyä saattaa komission päätös, jolla se on lopettanut hänen kantelunsa käsittelemisen, yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi (asia 26/76, Metro v. komissio, tuomio 25.10.1977, Kok. 1977, s. 1875, Kok. Ep. III, s. 459, 13 kohta ja asia C-282/95 P, Guérin automobiles v. komissio, tuomio 18.3.1997, Kok. 1997, s. I-1503, 36 kohta).

54 Tilanne on kokonaan toinen sen henkilön osalta, joka ilmoittaa komissiolle valtion toimista, jotka voivat johtaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn aloittamiseen.

55 Komissio on tosin sitoutunut tiedonannossa 2002/C 244/03 ottamaan tällaiseen henkilöön yhteyttä ja ilmoittamaan hänelle kirjallisesti kantelun käsittelyn etenemisestä (tiedonannon liitteessä oleva 7 kohta), ilmoittamaan ennakolta syyt, miksi sen yksiköt ovat ehdottaneet kantelun käsittelyn lopettamista, ja kehottamaan häntä esittämään mahdolliset huomautuksensa asiasta (tiedonannon liitteessä oleva 10 kohta).

56 Nämä sisäiset säännöt eivät kuitenkaan ole menettelyllisiä takeita, joista säädetään johdetun oikeuden säännöksissä, vaan niiden oman sanamuodon mukaisesti komission hyväksymiä hallinnollisia toimenpiteitä hyvän hallintotavan noudattamiseksi jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn oikeudenkäyntimenettelyä edeltävässä vaiheessa, josta määrätään EY 226 artiklan ensimmäisessä kohdassa (tiedonannon kuudes ja seitsemäs kohta ja tiedonannon liitteessä olevat 1 ja 14 kohta).

57 Myöskään oikeuskäytäntöön, joka liittyy kirjeisiin, joilla komissio ilmoittaa yksityiselle oikeussubjektille, että se ei aio ryhtyä toimenpiteisiin EY 86 artiklan 3 kohdan nojalla, ei voida vedota tehokkaasti. EY 86 artiklan 3 kohdalla ja EY 226 artiklalla on nimittäin eri tavoite, ja niissä määrättyjä menettelyjä koskevat eri säännökset. Lisäksi tällaiset kirjeet eivät ole oikeudellisesti velvoittavia, eivätkä ne näin ollen ole EY 230 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja kannekelpoisia toimia (em. asia komissio v. T-Mobile Austria, tuomion 70 kohta).

58 Tästä seuraa, että on hyödytöntä tutkia työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan mukaisesti sitä, onko edellä mainitussa asiassa komissio vastaan T-Mobile Austria annettu tuomio, jossa käsiteltiin näitä kirjeitä, kirjallisen käsittelyn aikana esille tullut oikeudellinen seikka vai ei, ja näin ollen sitä, voidaanko Aseprofarin ja Edifan tätä koskeva uusi peruste ottaa tutkittavaksi.

59 Hyvän hallintotavan ja tehokkaan oikeussuojan periaatteisiin ei voida vedota tehokkaasti. Hyvän hallintotavan periaatteen perusteella ei nimittäin voida katsoa, että kumoamiskanne, joka ei kohdistu kannekelpoiseen toimeen ja joka ei näin ollen täytä EY 230 artiklassa määrättyjä edellytyksiä, olisi otettava tutkittavaksi (ks. vastaavasti em. asia komissio v. T-Mobile Austria, tuomion 72 kohta). Vastaavasti tehokkaan oikeussuojan periaate ei mahdollista sitä, että yhteisöjen tuomioistuin jättää huomioimatta EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaisen asiavaltuutta koskevan edellytyksen (asia C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomio 25.7.2002, Kok. 2002, s. I-6677, 44 kohta ja asia C-167/02 P, Rothley ym. v. parlamentti, tuomio 30.3.2004, Kok. 2004, s. I-3166, 25 kohta) tai EY 230 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisen edellytyksen, joka koskee kannekelpoisia toimia.

60 Näin ollen päätökset, joilla komissio on lopettanut sellaisen kantelun käsittelyn, joka koskee valtion toimia, jotka voivat johtaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn aloittamiseen, eivät ole kannekelpoisia toimia, ja niitä vastaan nostettu kumoamiskanne on jätettävä tutkimatta, ilman että olisi tutkittava, täyttyvätkö kumoamiskanteen osalta muut EY 230 artiklassa määrätyt edellytykset.

61 Käsiteltävänä olevassa asiassa kanne, joka on nostettu komission 30.3.2004 tekemistä päätöksistä, joilla lopetettiin kantelujen P/2002/4609 ja P/2003/5119 käsittely, on näin ollen jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

62 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

63 Aseprofar ja Edifa ovat hävinneet käsiteltävänä olevan asian, ja komissio on vaatinut, että ne velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Näin ollen ne on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) **Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos ja Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 19 päivänä syyskuuta 2005.

H. Jung

kirjaaja

H. Legal

jaoston puheenjohtaja